NORAKSTS
Lieta Nr.A420362012
A01044-13/27

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 23.janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Pūcīte,

piedaloties pieteicējai *S.Z.* un viņas pilnvarotajām pārstāvēm *V.H.* un *L.S.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pārstāvei *D.I.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *S.Z.* pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra pārrēķinātu *S.Z.* piešķirto vecuma pensiju, darba stāžā ieskaitot dienestu PSRS Bruņotajos spēkos Krievijas teritorijā periodā no */datums/* līdz */datums/*.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (turpmāk – VSAA) Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2009.gada 24.augusta lēmumu Nr.68732 *S.Z.* (turpmāk – pieteicēja) piešķirta vecuma pensiju no 2009.gada 2.septembra.

Ar VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2011.gada 1.marta lēmumu Nr.8239 pieteicējai pārrēķināta pensija, ieskaitot apdrošināšanas stāžā *S.Z.* Krievijas teritorijā uzkrātos darba periodus.

[2] 2011.gada 9.novembrī pieteicēja iesniedza VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļā iesniegumu (*lietas 15.lapa*), kurā pieprasīja pārrēķināt pensiju par karadienesta laiku no */datums/* līdz */datums/* Krievijas teritorijā, pievienojot iesniegumam 2011.gada 20.maija arhīva izziņu Nr.*/numurs/* un karaklausības apliecību Nr.*/numurs/*.

Ar VSAA Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2011.gada 29.novembra lēmumu Nr.35435 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) pieteicējai atteikts pārrēķināt pensiju par karadienesta laiku no */datums/* līdz */datums/*.

[3] Ar VSAA 2012.gada 18.janvāra lēmumu Nr.11-8/762 (turpmāk – Lēmums) (*lietas 7. – 10.lapa*) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots ar turpmāko.

[3.1] 2011.gada 19.janvārī stājās spēkā Latvijas Republikas un Krievijas Federācijas līgums par sadarbību sociālās drošības jomā, kurš regulē to personu sociālo drošību un obligāto (valsts) sociālo apdrošināšanu, kuru dzīvesvieta ir Līgumslēdzēju Pušu teritorijās un kuras ir tās pilsoņi, vai ir personas bez pilsonības, ieskaitot tos Latvijas Republikas pastāvīgos iedzīvotājus, kuriem ir nepilsoņa statuss.

Līguma 10.panta otrās daļas trešajā rindkopā noteikts, ka apdrošināšanas (darba) stāžu aprēķina un apstiprina saskaņā ar tās Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem, kas piešķir pensiju.

Savukārt 25.pants noteic, ka par apdrošināšanas stāža periodiem, kas līdz 1991.gada 1.janvārim ir uzkrāti vienā no Līgumslēdzēju Pušu teritorijām, pensiju saskaņā ar Līgumu piešķir uz izmaksā tā līgumslēdzēja Puse, kuras teritorijā pensijas pieprasīšanas brīdī ir personas dzīvesvieta.

[3.2] Latvijas Republikas 1995.gada 2.novembra likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 1.punkta 1.apakšpunktā noteikts, ka līdz 1990.gada 31.decembrim apdrošināšanas stāžam tiek pielīdzināts obligātais aktīvais militārais dienests.

PSRS likuma „Par vispārējo karaklausību" 3.pants noteica, ka visiem vīriešiem PSRS pilsoņiem, neatkarīgi no izcelsmes, sociālā stāvokļa, nacionalitātes, izglītības, dzīvesvietas un attieksmes pret reliģiju, obligāti jāpilda karadienests PSRS Bruņoto spēku rindās. Savukārt sievietēm šāda pienākuma nebija. Viņas saskaņā ar minētā likuma 16.pantu brīvprātīgi varēja tikt pieņemtas aktīvajā karadienestā PSRS Bruņotajos spēkos.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2002.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.165 „Apdrošināšanas periodu pierādīšanas, aprēķināšanas un uzskaites kārtība" 24.punktu obligāto aktīvo militāro

dienestu ierindas karavīriem PSRS Bruņotajos spēkos pierāda ar dokumentiem – karaklausības apliecību, darba grāmatiņu vai arhīva izziņu. Tā kā dokumentos bieži vien nav redzams aktīvā militārā dienesta obligātais raksturs, nosakot apdrošināšanas periodu, ņemami vērā iepriekš minētie Padomju laika likumdošanas nosacījumi, kas bija par pamatu obligātajam karadienestam.

[3.3] No pieteicējas iesniegtajiem dokumentiem (darba grāmatiņas, karaklausības apliecības Nr.*/numurs/* un 2011.gada 20.maija arhīva izziņas Nr.*/numurs/*) nav redzams aktīvā militārā dienesta obligātais raksturs. Līdz ar to pieteicējas laiku PSRS Bruņotajos spēkos no */datums/* līdz */datums/* nav pamata ieskaitīt apdrošināšanas stāžā saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 1.punkta 1.apakšpunktu.

[3.4] Lēmumā norādīts, ka nevar piekrist pieteicējas apgalvojumam, ka viņas karadienesta laiks PSRS Bruņotajos spēkos no */datums/* līdz */datums/* ieskaitāms apdrošināšanas stāžā saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 1.apakšpunktu, jo Krievijas Federācijas Aizsardzības ministrijas Centrālā arhīva 2011.gada 20.maija arhīva izziņā Nr.*/numurs/* (*lietas 16.lapa ar tulkojumu lietas 24.lapā*) norādīts, ka pieteicēja ar kara daļas Nr.*/numurs/* komandiera */datums/* pavēli Nr.*/pavēles numurs/* bija ieskaitīta kara daļas personālajā sastāvā virsnieku kopmītnes vadītājas amatā. Ar kara daļas Nr.*/numurs/* komandiera */datums/* pavēli Nr.*/pavēles numurs/* viņa bija ieskaitīta rezervē saskaņā ar PSRS Aizsardzības ministrijas Nolikuma „Par sieviešu karadienesta pildīšanas laiku PSRS Bruņotajos spēkos" 62.panta a apakšpunktu. Arī darba grāmatiņas 15.ieraksts apliecina to, ka pieteicēja no */datums/* līdz */datums/* bija dienējusi Padomju Armijā. Līdz ar to viņas dienesta laiku PSRS Bruņotajos spēkos nevar pielīdzināt apdrošināšanas stāžam kā darba periodu uzņēmumos organizācijās vai iestādēs.

Saskaņā ar PSRS 1967.gada 12.oktobra likuma „Par vispārējo karaklausību" 16.pantu un PSRS Aizsardzības ministrijas Nolikumu (apstiprināts ar PSRS Aizsardzības ministrijas 1976.gada pavēli Nr.286) „Par sieviešu karadienesta pildīšanas laiku PSRS Bruņotajos spēkos" sievietes vecumā no 19 līdz 40 gadiem varēja būt brīvprātīgi pieņemtas aktīvajā militārajā dienestā PSRS Bruņotajos spēkos. Taču šajā gadījumā strīds nav par to, ka sievietes brīvprātīgi nevarēja dienēt Padomju Armijā, bet gan par to, ka brīvprātīgais militārais dienesta laiks līdz 1990.gada 31.decembrim netiek pielīdzināts apdrošināšanas stāžam saskaņā ar Latvijas Republikas 1995.gada 2.novembra likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 1.punkta 1.apakšpunktu. Saskaņā ar šo likuma normu apdrošināšanas stāžam līdz 1990.gada 31.decembrim tiek pielīdzināts tikai obligātais aktīvais militārais dienests.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Sākotnējais lēmums atbilst spēkā esošajām tiesību normām.

[4] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja 2012.gada 17.februārī vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu (*lietas 3. – 6.lapa*), lūdzot uzlikt par pienākumu VSAA pārrēķināt

pieteicējai vecuma pensiju, ieskaitot pieteicējas uzkrāto darba periodu no */datums/* līdz */datums/* pieteicējas apdrošināšanas stāžā.

Pieteicējas ieskatā, tulkojot Latvijas Republikas likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punkta 2.apakšpunkta noteikumus, izšķirošā nozīme ir tam, ka persona – šajā gadījumā pieteicēja, kā izriet 2011.gada 20.maija arhīva izziņas */numurs/* – bija iesaukta aktīvajā militārajā dienestā, līdz ar to bija pieņemts pilnīgi leģitīms lēmums, ar kuru pieteicēja tika iesaukta aktīvajā militārajā dienestā, kas stājās spēkā, līdz ar to pieteicējai sākās apdrošināšanas (darba) stāža periods no */datums/*, kurš beidzās */datums/*, ņemot vērā 1967.gada 12.oktobra PSRS likuma „Par vispārējo karaklausību" 73.pantā noteikto.

Pie tam, atbilstoši 1967.gada 12.oktobra PSRS likuma „Par vispārējo karaklausību" 5.pantam, militārais dienests PSRS sastāv no aktīvā militārā dienesta un dienesta rezerves PSRS Bruņotajos spēkos. Šajā likuma normā nav norādes, kā arī nav militārā dienesta iedalījuma obligātajā vai neobligātajā militārajā dienestā, šī likuma normā ir norāde uz aktīvo militāro dienestu un dienestu rezervēs.

Tādējādi pieteicējas darba stāža periods aktīvajā militārajā dienestā aprēķināms kā apdrošināšanas stāžs virsdienesta karavīriem, saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 1.punkta 2.apakšpunktu un VSAA tāpēc ir kļūdaini piemērojis šā likuma Pārejas noteikumu 1.punkta 1.apakšpunktu, kas novedis pie nelikumīga un nepamatota lēmuma pieņemšanas, atsakot pieteicējai pensijas pārrēķinu.

[5] 2012.gada 23.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts VSAA paskaidrojums (*lietas 13. – 17.lapa*).

Paskaidrojumā VSAA norāda, ka uzskata pieteicējas pieteikumu par nepamatotu un noraidāmu. Papildus Lēmumā norādītajiem argumentiem VSAA norāda, ka Latvijas Republikas un Krievijas Federācijas līgumā par sadarbību sociālās drošības jomā paredzēts, ka apdrošināšanas stāžu aprēķina un apstiprina saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kas piešķir pensiju, konkrētajā gadījumā ar Latvijas Republikas tiesību aktiem.

Kā to norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments savā 2009.gada 3.jūlija spriedumā lietā Nr.SKA-228/2009, Latvijas Republika, mainoties valsts iekārtai, veidoja no PSRS neatkarīgas valsts jaunu pensiju sistēmu, nav aizsargājama personu paļāvība uz tiesisko regulējumu, kuru paredzēja PSRS normatīvie akti. Tātad, izskatot jautājumu par pensijas aprēķinu, jautājumu par pensijas piešķiršanu un aprēķinu, VSAA nav jāņem vērā PSRS normatīvie akti, ja likumā nav noteikts citādi.

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāves pieteikumu uzturēja, minot pieteikumā norādītos argumentus.

[7] VSAA pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas materiālus, secina, ka pieteikums ir nepamatots un tādēļ noraidāms.

[9] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pamatā strīds ir par to, vai pieteicējas darba stāžā ir ieskaitāms periods no */datums/* līdz */datums/*, kad viņa dienēja PSRS Bruņotajos spēkos Krievijas teritorijā, secīgi, vai pieteicējai ir pārrēķināma vecuma pensija.

[10] Lai uzdotu iestādei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, tiesai ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīgā labuma saņemšanai, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi ir iestājušies (*sk. Senāta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-118/2007 10.punktu*), proti, jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. Pamats izdot personai labvēlīgu administratīvo aktu ir tad, ja pastāv visi tā izdošanas priekšnoteikumi (*sk. Senāta 2007.gada 14.marta sprieduma lietā Nr.SKA-84/2007 9.1.punktu*). Turklāt, izvērtējot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesa nav saistīta ar administratīvā akta pamatojumā norādītajiem argumentiem. Proti, lemjot par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai neatkarīgi no iestādes lēmumā (atteikumā) ietvertā pamatojuma ir objektīvi jāizvērtē, vai pieteicējam ir tiesības uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja tiesa norāda uz kādu obligātu apstākli, kuram būtu jābūt, bet, kurš konkrētajā gadījumā nav iestājies, tiesa var noraidīt prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, arī neanalizējot, vai ir iestājušies pārējie tiesību normā minētie apstākļi (*sal. Senāta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-118/2007 10.punktu*).

Līdz ar to tiesai jāpārbauda, vai attiecībā uz pieteicēju pastāv tiesību normās paredzētie priekšnoteikumi vecuma pensijas pārrēķināšanai par laika periodu no */datums/* līdz */datums/* – labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

[11] 2011.gada 19.janvārī spēkā stājās Latvijas Republikas un Krievijas Federācijas līgums par sadarbību sociālās drošības jomā (turpmāk – Līgums).

Atbilstoši Līguma 1.pantam Līgums tiek piemērots jomās, kas tiek regulētas ar Līgumslēdzēju Pušu tiesību aktiem par sociālo drošību un obligāto (valsts) sociālo apdrošināšanu, kas attiecas, tostarp, uz vecuma pensiju.

Saskaņā ar Līguma 4.panta pirmo daļu Līguma 3.pantā noteiktās vienai Līgumslēdzējai Pusei piederošās personas *(atbilstoši Līguma 3.pantam Līgumslēdzējai pusei piederošās personas ir pilsoņi, vai personas bez pilsonības, ieskaitot tos pastāvīgos iedzīvotājus, kuriem ir nepilsoņa statuss, kā arī minēto personu ģimenes locekļi),* kuru dzīves

vieta ir otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā, tiesībās un pienākumos ir pielīdzinātas šīs otras Līgumslēdzējas Puses pilsoņiem attiecībā uz to, kas noteikts Līguma 2.pantā.

Savukārt Līguma 4.panta otrā daļa noteic, ka minētā panta pirmā daļa neattiecas uz kārtību, kāda Latvijas Republikā noteikta apdrošināšanas stāža, kas uzkrāts līdz 1991.gada 1.janvārim, aprēķināšanai Latvijas Republikas pilsoņiem.

Līguma 25.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ja tiesības uz vecuma, invaliditātes, apgādnieka zaudējuma pensiju, izdienas pensiju noteiktās profesijās strādājušiem radās pēc Līguma stāšanās spēkā, tad par apdrošināšanas (darba) stāža periodiem, kas līdz 1991.gada 1.janvārim ir uzkrāti vienā no Līgumslēdzēju Pušu teritorijām, pensiju saskaņā ar Līgumu piešķir un izmaksā tā Līgumslēdzēja Puse, kuras teritorijā pensijas pieprasīšanas brīdī ir personas dzīves vieta. Bet saskaņā ar Līguma 26.panta pirmo daļu pensijas, kas piešķirtas pirms Līguma spēkā stāšanās, uz personas iesnieguma pamata, var tikt pārskatītas saskaņā ar Līguma noteikumiem [..].

Ņemot vērā minēto ir secināms, ka tā kā konkrētajā lietā strīds ir par apdrošināšanas stāža periodu, kas uzkrāts pirms 1991.gada 1.janvāra, proti, no */datums/* līdz */datums/,* tad konkrētajā gadījumā nav piemērojama Līguma 4.panta pirmā daļa.

Tā kā pieteicējai pensija ir piešķirta pirms Līguma spēkā stāšanās, proti, ar 2009.gada 2.septembri, tad viņai atbilstoši Līguma 26.panta pirmajai daļai ir tiesības lūgt pārskatīt pensiju saskaņā ar Līguma nosacījumiem. Tādējādi, tā kā vecuma pensija par apdrošināšanas stāžu, kas uzkrāts pirms 1991.gada 1.janvāra pēc Līguma spēkā stāšanās ir piešķirama un izmaksājama saskaņā ar Līguma 25.pantu, bet atbilstoši Līguma 26.pantam vecuma pensija pārskatāma atbilstoši Līguma nosacījumiem, tad arī pārskatot vecuma pensiju ir piemērojami Līguma 25.panta nosacījumi, proti, konkrētajā gadījumā Līguma 25.panta pirmās daļas 1.punkts, kas noteic, ka pensiju piešķir un izmaksā tā Līgumslēdzēja Puse, kuras teritorijā pensijas pieprasīšanas brīdī ir personas dzīves vieta.

Lietā nav strīda, ka pieteicēja ir Latvijas Republikai piederoša persona – Latvijas nepilsone (minēto apstiprina arī informācija Personu datu pārlūkā) un viņas pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijas Republika.

Tādējādi pieteicējai vecuma pensija ir pārrēķināma atbilstoši Latvijā spēkā esošajām tiesību normām.

[12] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments vairākkārt ir atzinis, ka, lemjot par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai parasti jāvērtē spēkā esošā tiesību norma, taču uz sociālajās tiesībās noteikto labumu gūšanu attiecas izņēmums, proti, sociālo tiesību jomā tiesiskās situācijas maiņa neietekmē tiesības, kuras personai bija brīdī, kad tā ar iesniegumu par labuma saņemšanu vērsās iestādē (*sk., piemēram, Senāta 2007.gada 8.novembra spriedumu lietā Nr. SKA-431/2007, 2009.gada 6.novembra spriedumu lietā Nr. 334/2009*).

Tas nozīmē, ka parastā gadījumā, pārbaudot prasījuma pamatotību lietā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai būtu jāpiemēro tiesību normas, kas ir spēkā lietas iztiesāšanas laikā. Taču lietās par sociālo labumu saņemšanu tiesai pieteicējas tiesības uz attiecīgā labuma gūšanu ir jāvērtē pēc tām tiesību normām, kuras bija spēkā, kad persona sākotnēji vērsās iestādē ar iesniegumu par prasītā labuma saņemšanu.

Tādējādi tiesa, pārbaudot pieteicējas pieteikumu, piemēros tās tiesību normas, kas bija spēkā Lēmuma pieņemšanas brīdī.

[13] Likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punkts (redakcija kas bija spēkā Lēmuma pieņemšanas brīdī) noteica, ka līdz 1990.gada 31.decembrim Latvijas pilsoņiem Latvijas teritorijā un bijušās PSRS teritorijā uzkrātie darba un tam pielīdzinātie periodi, kā arī šā punkta 10.apakšpunktā minētais ārpus Latvijas uzkrātais periods ir pielīdzināts apdrošināšanas stāžam. Ārvalstniekiem, bezvalstniekiem un Latvijas nepilsoņiem apdrošināšanas stāžam pielīdzināts Latvijas teritorijā uzkrātais darba un tam pielīdzinātais periods, kā arī bijušās PSRS teritorijā uzkrātie darbam pielīdzinātie periodi, kas norādīti šā punkta 4. un 5.apakšpunktā, un šā punkta 10.apakšpunktā minētais ārpus Latvijas uzkrātais periods. Saskaņā ar minētā punkta 1.apakšpunktu darbam pielīdzināms obligātais aktīvais militārais dienests un alternatīvais (darba) dienests, bet saskaņā ar 2.apakšpunktu virsdienests karavīriem un dienests virsniekiem Latvijas Republikas armijā, Latvijas pilsoņiem — arī PSRS Bruņotajos spēkos, ja viņiem sakarā ar darbību Latvijas interesēs atņemta dienesta pakāpe vai viņi iesaukti aktīvajā militārajā dienestā pēc obligātā karadienesta vai pēc civilās augstskolas beigšanas, ja nesaņem citas valsts pensiju, kuras apmēra noteikšanā ir ņemts vērā šis dienesta periods.

Tādējādi secināms, ka tikai Latvijas pilsoņiem darba stāžā ir ieskaitāmi tie uzkrātie darba un tam pielīdzināmie periodi, kas ir uzkrāti bijušās PSRS teritorijā. Saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punkta trešo teikumu darbam pielīdzināmie periodi ir uzskaitīti minētā pārejas noteikuma apakšpunktos. Tādējādi Latvijas pilsoņiem darba stāžā tostarp ir ieskaitāmi periodi, ko tie ir pavadījuši bijušajā PSRS teritorijā esot aktīvajā militārajā dienestā un alternatīvajā dienestā (pārejas noteikumu 1.punkta 1.apakšpunkts).
Savukārt ārvalstniekiem, bezvalstniekiem un Latvijas nepilsoņiem apdrošināšanas stāžā ieskaitāms tikai Latvijas teritorijā uzkrātais darba un tam pielīdzinātais periods, kā arī mācību laiks augstākajās mācību iestādēs, kā arī citās mācību iestādēs pēc vidējās izglītības iegūšanas (likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punkta 4.apakšpunkts) un mācību laiks aspirantūras dienas nodaļā (likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punkta 5.apakšpunkts).

[14] Ņemot vērā iepriekš minēto, lai konstatētu, vai persona ir tiesīga sagaidīt, ka valsts tai apdrošināšanas stāžā ieskaita darba un tam pielīdzināmos periodus, kas uzkrāti līdz 1990.gada 31.decembrim, primāri ir konstatēt, vai persona ir Latvijas pilsonis.

Tiesa jau iepriekš konstatēja, ka pieteicēja ir Latvijas nepilsone.

Ņemot vērā likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punktu tiesa secina, ka pieteicējai nebija tiesiska pamata sagaidīt, ka viņai darba stāžā tiks ieskaitīts dienests PSRS Bruņotajos spēkos bijušajā PSRS teritorijā, proti, tagadējā Krievijas teritorijā, kā personai, kas bija obligātajā aktīvajā militārajā dienestā un alternatīvajā (darba) dienestā. Līdz ar to nav nepieciešams tālāk vērtēt, vai pieteicēja bija vispār iesaukta obligātajā aktīvajā militārajā dienestā.

[15] Pieteicēja pieteikumā atsaucas uz likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punkta 2.apakšpunktu, proti, ka darba stāžam tiek pielīdzināti tie uzkrātie darba un tam pielīdzināmie periodi, ko persona ir pavadījusi virsdienestā.

Tiesa norāda, ka pieteicēja nepamatoti atsaucas uz minēto normu. Minētā pārejas noteikuma 2. apakšpunkts noteic, ka virsdienests karavīriem un dienests virsniekiem Latvijas Republikas armijā, Latvijas pilsoņiem — arī PSRS Bruņotajos spēkos, ja viņiem sakarā ar darbību Latvijas interesēs atņemta dienesta pakāpe vai viņi iesaukti aktīvajā militārajā dienestā pēc obligātā karadienesta vai pēc civilās augstskolas beigšanas, ja nesaņem citas valsts pensiju, kuras apmēra noteikšanā ir ņemts vērā šis dienesta periods.

Proti, lai personas darba stāžā varētu ieskaitīt likuma „Par valsts pensijām" 1.punkta 2.apakšpunktā noteikto periodu, ir svarīgi konstatēt, ka persona kā karavīrs ir pildījusi virsdienestu vai persona kā virsnieks ir pildījusi dienestu tieši Latvijas Republikas armijā, vai arī persona ir Latvijas pilsonis, kas dienējis PSRS Bruņotajos spēkos.

No lietas materiāliem ir konstatējams, ka pieteicēja savas dienesta gaitas laika periodā no */datums/*m līdz */datums/* ir pavadījusi PSRS nevis Latvijas Republikas Bruņotajos spēkos, turklāt, kā jau iepriekš tika konstatēts, pieteicēja nav Latvijas pilsone.

Tādējādi atzīstams, ka pieteicējai nebija tiesiska pamata saņemt vecuma pensiju pamatojoties uz likuma „Pat valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punkta 2.punktu.

[16] Tiesa vienlaicīgi vērš pieteicējas uzmanību uz apstākli, ka Satversmes tiesa 2011.gada 17.februāra spriedumā lietā Nr.2010-20-0106 ir vērtējusi likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punktā ietverto atšķirīgo regulējumu attiecībā uz Latvijas pilsoņiem un attiecībā uz nepilsoņiem, atzīstot atšķirīgo attieksmi par samērīgu un minēto normu par atbilstošu Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 14. pantam kopsakarā ar Pirmā protokola 1. pantu un Latvijas Republikas Satversmes 91. pantam.

[17] Ņemot vērā šajā spriedumā minēto, tiesa atzīst, ka VSAA Lēmums ir tiesisks. Tiesa atzīst, ka nav pamata apmierināt pieteicējas pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu – pienākuma uzlikšanu VSAA izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru pieteicējas darba stāžā ieskaitītu dienestu PSRS Bruņotajos spēkos Krievijas teritorijā periodā

no */datums/* līdz */datums/*, secīgi uzliekot par pienākumu VSAA pārrēķināt pieteicējai vecuma pensiju.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *S.Z.* pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu – pienākuma uzlikšanu Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra pārrēķinātu *S.Z.* piešķirto vecuma pensiju, darba stāžā ieskaitot dienestu PSRS Bruņotajos spēkos Krievijas teritorijā periodā no */datums/* līdz */datums/*.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) A.Pūcīte

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese A.Pūcīte
Rīgā, 2013.gada 23.janvārī